

സൂറ-9

അത്താബ

3. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവന്റെ ദൂതനിൽനിന്നും മഹാ ഹജ്ജുദിനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കൊക്കെയുമുള്ള പൊതുവിളംബരമാണിത്. എന്തെന്നാൽ അല്ലാഹു ബഹുദൈവാരാധകരോടുള്ള ബാധ്യതയിൽനിന്നൊഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ ദൂതനും. നിങ്ങൾ ധർമ്മനിഷേധത്തിൽനിന്ന് മടങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്. പിന്തിരിഞ്ഞുപോവുകയാണെങ്കിലോ, അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ തോൽപിക്കാനാവാത്തവർ തന്നെയാകുന്നു നിങ്ങൾ. പ്രവാചകൻ ധർമ്മധിക്കാരികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുടെ സുവിശേഷം നൽകിക്കൊള്ളുക.

وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവന്റെ ദൂതനിൽനിന്നും = مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ = പൊതുവിളംബരം = وَأَذَانٌ
 എന്തെന്നാൽ അല്ലാഹു = اللَّهُ = മഹാ ഹജ്ജ് ദിനത്തിൽ = يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ = ജനങ്ങളിലേക്ക് (ഒക്കെയുമുള്ള) = إِلَى النَّاسِ =
 ബഹുദൈവാരാധകരിൽനിന്ന് (രോടുള്ള) = مِّنَ الْمُشْرِكِينَ = ബാധ്യതയിൽനിന്ന് മുക്തനാകുന്നു, ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു = بَرِيءٌ
 നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു (ധർമ്മനിഷേധത്തിൽനിന്ന് മടങ്ങുന്നു)വെങ്കിൽ = فَإِنْ تُبْتُمْ = അവന്റെ ദൂതനും = وَرَسُولُهُ =
 നിങ്ങൾ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിൽ (ലോ) = وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ = നിങ്ങൾക്ക് = لَّكُمْ = നല്ലത്, പുണ്യം = خَيْرٌ = അത് = هُوَ =
 നിശ്ചയം (തന്നെ) നിങ്ങൾ = أَنْتُمْ = അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ = فَأَعْلَمُوا =
 (പ്രവാചകൻ) സുവിശേഷം നൽകിക്കൊള്ളുക = وَبَشِّرِ = അല്ലാഹുവിനെ തോൽപിക്കാനാവാത്തവർ ആകുന്നു = اللَّهُ =
 വേദനയേറിയ = أَلِيمٍ = ശിക്ഷ(യുടെ) കൊണ്ട് = عَذَابٍ = സത്യനിഷേധികളായവർക്ക് (ധർമ്മധിക്കാരികൾക്ക്) = الَّذِينَ كَفَرُوا =

3: മുസ്ലിംകളുമായി ലിഖിതമോ അലിഖിതമോ ആയ കരാറുകളുണ്ടാക്കിയിട്ട് അത് പാലിക്കാതിരുന്ന ബഹുദൈവാരാധകർക്കുള്ള അറിയിപ്പ് (Notice) ആണ് ഒന്നും രണ്ടും സൂക്തങ്ങൾ. അത്തരക്കാരുമായുള്ള കരാറിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവും റസൂലും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇനി നാലു മാസത്തിനകം അവർ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കണമോ എതിർക്കണമോ എന്ന് സ്വയം തീരുമാനമെടുക്കണമെന്നുമാണ് അതിൽ അറിയിച്ചത്. എതിർക്കാൻ തന്നെ തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ പരാജയപ്പെടുത്താനാവില്ലെന്നും അല്ലാഹുവിനാകട്ടെ അവരെ വഷളാക്കുന്നതോടൊപ്പം തോൽപ്പിച്ചു നാണം കെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അതേ കാര്യം പൊതുവിളംബരമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ. ആദ്യത്തേത് കരാറിലേർപ്പെട്ട ബഹുദൈവാരാധ

കർക്ക് - إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ - ഉള്ളതായിരുന്നു. ഇത് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും - إِلَى النَّاسِ - ഉള്ളതാണ്. ഞാൻ (ചെവി) എന്ന പദത്തിൽനിന്നുൽഭവിച്ചതാണ് ഞാൻ. ജനങ്ങൾക്ക് പൊതുവായുള്ള അറിയിപ്പ്, വിളംബരം എന്നാണർത്ഥം. നമസ്കാരസമയം അറിയിക്കുന്നതി(ബാങ്ക്)ന് ഞാൻ എന്നാണ് പറയുക. അനുമതി, കൽപന എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഞാൻ-ഞാൻ-ൽനിന്നുണ്ടായതാണ്. വിളംബരവും അനുവാദവുമൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഞാൻ (ചെവി)യുടെ ആണ് എന്നതാണ് ഈ പദനിഷ്പത്തിക്കായാദമെന്ന് ഭാഷാഭിജ്ഞൻ പറയുന്നു. പ്രവാചകനോടും മുസ്ലിം സമുദായത്തോടും വിഗ്രഹാരാധകർ ഉണ്ടാക്കിയ കരാറുകളെയും അതിൽനിന്ന് ഉത്തരവാദിത്വമൊഴിയലിനെയും അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു പറയുന്നതിന്റെ താൽപര്യം മുൻ സൂക്തങ്ങളുടെ വിശദീകരണത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ

നെയ്യാണ് മഹാ ഹജ്ജിനം എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വലിയ ഹജ്ജിനം, അത്യുന്നത ഹജ്ജിനം എന്നും ഇതിന് അർത്ഥമാകാം. ഖുർആൻ ഈ വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഹിജ്റ ദമ്പതാം ആണ്ടിലെ ഹജ്ജ്കാലത്തെ ഒരു ദിനമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. എന്നാൽ ആ ദിനം ഏതാണെന്നതിൽ തർക്കമുണ്ട്. يوم النحر (ബലി പെരുന്നാൾ ദിനം) ആണെന്ന് ഒരു പക്ഷം പറയുന്നു. ഹജ്ജ് കർമ്മം അവസാനിക്കുന്ന ദിവസമാണത്. അറഹാ സംഗമം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാ ഹാജിമാരും അന്ന് മിനായിലായിരിക്കും. നബി(സ)യിൽനിന്നുള്ള ചില നിവേദനങ്ങൾ ബലപ്പെടുത്തുന്നതും ഏറെ പണ്ഡിതന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ അഭിപ്രായമാണ്. മഹാ ഹജ്ജിനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഹിജ്റ ദമ്പതാം ആണ്ടിലെ ഹജ്ജ്കാലം മൊത്തത്തിലാണെന്നാണ് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. ഇതിനു രണ്ട് ന്യായങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. ഒന്ന്, മുസ്ലിംകൾക്ക് ഇസ്ലാമിക ചിട്ട പ്രകാരം അവരുടെ നേതാവിന്റെ കീഴിൽ ഹജ്ജ് അനുഷ്ഠിക്കാൻ ലഭിച്ച ഒന്നാമത്തെ അവസരമാണത്. രണ്ട്, ഉറയെ ചെറിയ ഹജ്ജ് (الحج الأصغر) എന്നും ഹജ്ജിനെ വലിയ ഹജ്ജ് (الحج الأكبر) എന്നും പണ്ടേ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. മഹാ ഹജ്ജിനം അറഹാ ദിനമാണെന്നാണ് ഇമാം അബൂഹനീഫ, ശാഫിഇ തുടങ്ങിയവർ പറയുന്നത്. മഹാ ഹജ്ജിനം അറഹാ ദിനമാണെന്ന് നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു നിവേദനവും അവരുദ്ധരിക്കുന്നു. ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും അബൂഹുറയ്റയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “ആ ഹജ്ജിൽ അബൂബക്കർ (റ) കൂറേ വിളംബരക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെ അയക്കുകയുണ്ടായി. ബലിനാളിൽ മിനായിൽ ഇപ്രകാരം വിളംബരം ചെയ്യാനായിരുന്നു അവർ നിയുക്തരായത്: ജനങ്ങളേ, അറിയുവിൻ, ഈ കൊല്ലത്തിനു ശേഷം വിഗ്രഹാരാധകർ ഹജ്ജിനു വരാൻ പാടില്ല. നഗരമായി കഅ്ബയെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യാനും പാടില്ല”. പിന്നീട് നബി(സ) അലി(റ)യെ പിന്നാലെ അയച്ചു. കരാറൊഴിഞ്ഞതായി പ്രഖ്യാപിക്കാനും ഇക്കൊല്ലത്തിനു ശേഷം വിഗ്രഹാരാധകർ ഹജ്ജിനു വരുന്നതും നഗരമായി കഅ്ബ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതും വിളംബരം ചെയ്യാനും അദ്ദേഹത്തോട് കൽപിച്ചിരുന്നു. ഈ സൂറയിലെ 28-ാം സൂക്തത്തിൽ വിഗ്രഹാരാധകർക്ക് മസ്ജിദുൽ ഹറാം ഖണ്ഡിതമായി വിലക്കിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്:

إِنَّمَا الْمَسْجِدُ كُونِ نَجَسٍ فَلَا تَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَابِهِمْ هَذَا

(വിഗ്രഹാരാധകർ മാലിന്യം തന്നെയാകുന്നു. ഈ വർഷത്തിനു ശേഷം അവർ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനെ സമീപിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല).

അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങൾ കരാറുണ്ടാക്കിയിരുന്നത് നബി(സ)യുമായിട്ടാണല്ലോ. അറേബ്യൻ സമ്പ്രദായ പ്രകാരം ഒരാൾ ഉണ്ടാക്കിയ കരാറിൽനിന്ന് മോചനം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടത് അയാൾ തന്നെയാണ്. അയാൾക്കതിനു സൗകര്യമില്ലാതെ വന്നാൽ അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ ആരെങ്കിലുമാണ് അത് ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലാത്തവരുടെ പ്രഖ്യാപനം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഹജ്ജിന് നേതൃത്വം നൽകാൻ അബൂബക്കർ(റ)നെ നിയോഗിച്ചിട്ടും വിളംബരം നടത്താൻ അലിയെ അയച്ചത്. ഹജ്ജ്കാലത്ത് പല ദിവസങ്ങളിൽ ഈ വിളംബരം ആവർത്തിച്ചതായും നിവേദനമുണ്ട്. ഹജ്ജിന്റെ അമീർ എന്ന നിലയിൽ അബൂബക്കർ(റ) അറഹാ പ്രഭാഷണം നടത്തിയ ശേഷം അലി(റ)യെ വിളിച്ച് പ്രവാചകന്റെ വിളംബരം ജനങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, തുടർന്ന് അലി(റ) സൂറ അത്താബയിലെ ആദ്യ നാൽപ്പത് സൂക്തങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്തുവെന്നുമാണ് ചില നിവേദനങ്ങളിൽ

കാണുന്നത്.

فَإِنْ تَبَيَّنَ എന്ന വാക്കിന് ‘നിങ്ങൾ കരാർ പാലനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നുവെങ്കിൽ’ എന്നർത്ഥമാവാം. ‘കരാർ ലംഘനത്തിലും ധർമ്മനിഷേധത്തിലും പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുവെങ്കിൽ’ എന്നും ആവാം. ആശയസാരത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാണ്. അതായത്, വിഗ്രഹാരാധകരെല്ലാം അവരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അധർമ്മങ്ങളും വെടിഞ്ഞ്, ഈ പ്രവാചകൻ ഉപദേശിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും ധർമ്മചരണത്തിലേക്കും മടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അതാണ് അവർക്ക് ശ്രേഷ്ഠവും പുണ്യകരവുമായ നടപടി. അതിനു സന്നദ്ധരല്ലെങ്കിൽ അവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയുണ്ട്. ഈ ദീനിനെ എതിർത്തു നശിപ്പിക്കാനെന്നും അവർക്കൊരിക്കലും കഴിയില്ല. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ ധർമ്മവ്യവസ്ഥയാണ്. അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതനിലൂടെ അതിനെ വിജയിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അവരൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും തോൽപിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരല്ല. വരുന്ന 32-ാം സൂക്തത്തിൽ ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ. وَلَوْ

كَرِهَ الْكَافِرُونَ

(ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വെളിച്ചത്തെ വാക്കൊണ്ട് ഊതിക്കെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവന്റെ വെളിച്ചം പൂർത്തീകരിക്കാതെ സമ്മതിക്കുകയില്ല- സത്യനിഷേധികൾക്ക് അതത്ര അരോചകമായിരുന്നാലും). അതിനാൽ ഇന്ന് ഈ ദീനിനെ തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസികളെ അക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ നാളെ പരാജയപ്പെടുമെന്ന കാര്യം നിസ്സംശയമാണ്. പ്രവാചകൻ അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുടെ സുവിശേഷം നൽകുക. ശുഭകരവും സന്തോഷകരവുമായ സംഗതികൾ അറിയിക്കുകയാണ് സുവിശേഷം. ഇവിടെ വിഗ്രഹാരാധകർക്ക് ഏർപ്പെടാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയുടെ അറിയിപ്പിനെ സുവിശേഷം -بشرى- എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പരിഹാസദ്വയാതകമായിട്ടാണ്. മുഹമ്മദ് നബിയെയും ഇസ്ലാമിനെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ യശസ്സാർന്ന ഭാവിയും സൗഭാഗ്യങ്ങളും പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ് സത്യനിഷേധികൾ. കാത്തിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ സുവിശേഷമാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ കഠിന ശിക്ഷയുടെ ഭീഷണ വാർത്തയാണവർക്ക് നൽകാനുള്ളത് എന്ന് വ്യംഗ്യം. ഇവിടെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ എന്നു പറഞ്ഞത് പരലോകത്ത് ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടല്ല. അല്ലാഹുവിനെ- അവന്റെ ദീനിനെ- തോൽപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ദൈവിക ദീൻ സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസികളുടെ കൈകളാൽ ഈ ലോകത്തും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടാനിരിക്കുകയാണ്. ആ ശിക്ഷയിൽനിന്നുകൂടി രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഈ വിളംബരം. ■